

## เศรษฐกิจพอเพียง : เกษตรเลี้ยงชีพ (Self - Sufficiency Economy)

วัลลภ พรหมทอง<sup>1</sup>

Wallop Promthong<sup>1</sup>

### บทคัดย่อ

เศรษฐกิจพอเพียง : เกษตรเลี้ยงชีพหรือเกษตรทฤษฎีใหม่ เป็นรูปแบบของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านการเกษตรที่เหมาะสมและสมบูรณ์ที่สุดสำหรับเกษตรกรไทย ซึ่งเป็นแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ซึ่งได้ทรงพระราชทานเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจและพัฒนากิจการประกอบอาชีพทางการเกษตร ระบบการผลิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงนี้มีหลักการเพื่อให้เกษตรกรเลี้ยงตนเองได้ มีการดำเนินชีวิตความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย กินอยู่อย่างประหยัดโดยเริ่มจากการลงทุนไม่มากนักในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตที่ได้ส่วนหนึ่งเก็บไว้กินเพียงพอเพื่อบริโภคภายในครอบครัว ที่เหลือนำไปจำหน่ายเพื่อเป็นรายได้เมื่อได้ผลกำไรพอสมควรแล้วค่อยขยายให้กว้างขึ้น นอกจากนี้ยังยึดหลักความสามัคคีในชุมชน มีการร่วมแรงร่วมใจในการทำงาน เช่น ประเพณีลงแขก การจัดสรรแบ่งพื้นที่ในการทำเกษตรเลี้ยงชีพทำได้โดยแบ่งพื้นที่เป็น สระน้ำ : นาข้าว : แปลงปลูกพืช (พืชไร่ ไม้ผล พืชผัก พืชสมุนไพรและไม้ใช้สอย) : ที่อยู่อาศัยและโรงเรือน คิดเป็นสัดส่วน 30 : 30 : 30 : 10 อย่างไรก็ตามการแบ่งสัดส่วนพื้นที่อาจเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อม บุคคลตัวอย่างที่ได้นำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการประกอบอาชีพและประสบความสำเร็จคือ นายยวง เขียวนิล เกษตรกรชาวนนทบุรี ซึ่งเป็นศิษย์เก่าสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และปัจจุบันมีความเป็นอยู่อย่างมีความสุขตามอัตภาพ

### Abstract

Self-sufficiency economy, the self-reliant principle initiated by King Bhumibol Adulyadej, is the most appropriate method for Thai farmers in solving their economic problems and developing their farming career. The main focus of this principle is a simple and economical way of life, starting with a small investment in agriculture. The farm produces are mainly for consuming while

<sup>1</sup>ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำนักงานโครงการเงินกู้ธนาคารโลก สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

<sup>1</sup>Assistant Professor, World Bank Loan Project Office, Rajamangala Institute of Technology

the surplus can be used for earning a living. From this, investment can then be gradually expanded for additional income. The traditional practice of collaboration, the reflection of the community unity which is called Long Kaek, is also emphasized. In addition, it is recommended that the land should be proportionally divided into four areas as follows : 30 : 30 : 30 : 10 of pond area/water resource : rice growing area : cropping area (field crops, fruits, vegetables, herbs and others) : housing and barn. This proportion can be adjusted depending on the nature of the land. An exemplary farmer who has been successful in applying this principle is Mr. Yuang Kewanin, an alumnus of Rajamangala Institute of Technology.